

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 17 września 2013 r.

Poz. 5197

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.331.2013.19 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 26 czerwca 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (j.t.Dz.U. z 2013 r. poz.594)

orzeka

nieważność uchwały Nr XXIX/304/2013 Rady Miasta i Gminy w Margoninie z dnia 23 maja 2013r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Zbyszewice, w rejonie nieruchomości oznaczonej numerem ewidencyjnym 129/5, ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałę Nr XXIX/304/2013 Rady Miasta i Gminy w Margoninie z dnia 23 maja 2013r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Zbyszewice, w rejonie nieruchomości oznaczonej numerem ewidencyjnym 129/5, doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 3 czerwca 2013 r.

Jako podstawę prawną uchwały powołano art.18 ust.2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (j.t.Dz.U. z 2013 r. poz.594) oraz art. 20 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t.Dz.U. z 2012r. poz.647 ze zm.)

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Po sprawdzeniu prawidłowości procesu planistycznego sporządzenia ww. planu organ nadzoru stwierdza, że czynności wynikające z art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zostały dokonane bez uchybień.

Zdaniem organu nadzoru przedmiotową uchwałą naruszono zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów. Ww. przepis został wprowadzony ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010 r. Nr 130, poz. 871) i wszedł w życie z dniem

21 października 2010 r.

Ze względu na fakt, że przedmiotowy plan został wywołany uchwałą Rady Miasta i Gminy Margonin Nr XIX/170/2012 z dnia 28 czerwca 2012 r., to zastosowanie do niego mają przepisy wprowadzone

cytowaną ustawą o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Przepisem wykonawczym dla art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), zgodnie z którym „ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenia linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działku lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu”.

Stosownie do § 5 pkt 3 uchwały ustala się następujące przeznaczenie terenów wyznaczonych rozgraniczającymi liniami i oznaczonych symbolami, zgodnie z rysunkiem planu: teren rolniczy – oznaczony na rysunku planu symbolem R.

Zgodnie z § 7 ust. 3 pkt 2 uchwały, na terenie rolniczym, oznaczonym w planie symbolem „R”, ustanowiono prawo realizacji budynków i budowli służących obsłudze gospodarstwa zagrodowego nie ustalając zarazem dla nich linii zabudowy oraz nie wyznaczając minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, a także udziału powierzchni biologicznie czynnej, czym naruszono cytowane przepisy art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia.

Plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa we wskazanym przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń.

Dopuszczenie w przedmiotowym planie zabudowy na wskazanych terenach rodzi więc obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art. 15 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy, w tym linii zabudowy, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy oraz udziału powierzchni biologicznie czynnej.

Wymienione wyżej wadliwe zapisy uchwały w sposób istotny naruszają przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przepisy wykonawcze do niej.

Jednocześnie zakres i charakter naruszeń prawa skutkuje koniecznością orzeczenia nieważności całości przedmiotowej uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu naruszenia prawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WZ. Wojewody Wielkopolskiego
(-) Przemysław Pacia